

Forslag bliver sat ind i Loven, vil det forekomme mig at være det eneste lysende Punkt i den, medens alt det Dørige er en Plet; saa forskjelligt betragte jeg og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds denne Sag. — Jeg har kun med dette Par Ord villet betegne min Stilling, navnlig til det subsidiaire Uendningsforslag. Jeg agter at stemme for det, fordi Loven dog derved efter min Mening gøres mindre skadelig og mindre urigtig som et Lovgivningsproduct; men, selv om det bliver vedtaget, vil jeg alligevel stemme imod Loven i dens Heelhed, fordi den ikke tilstrækkeligt varetager, hvad der efter min Overbevisning er den soleklare Ret. Den ærede Ordsfører har, vistnok med fuldkommen Rætte, nydt en overordentlig Anerkjendelse fra forskjellige Sider her i Salen, og navnlig er det blevet udtalt, med hvilken udmærket Grundighed han har sat sig ind i denne Sag; men Ingen har klarere end netop han beviist, at de første 7 Paragraffer hvile paa en Fiction. Hvorledes er det at forvente, at en Lov, hvis 7 første Paragraffer hvile paa en Fiction — en Forudsætning, som i sit Væsen er usand, — skulde være et Product, som det er værd for Rigsdagen at sende ud i Verden. Den ærede Minister har forøvrigt selv givet os Ret til at betegne Loven, som jeg nu agter at gjøre, idet jeg siger, at den er forkastet, at den er kommen for tidligt frem, at den er gaaet ud fra en urigtig Forudsætning med Hensyn til de Krav, der i saa Henseende vare tilstede. Den ærede Krigsminister har nemlig sagt i et tidligere Møde, at Regjeringen var gaaet ud fra, at der var en stor Trang til en Udvidelse af Kjøbenhavn, og at det var en af Grundene, hvorfor denne Lov var kommen frem, men at det havde viist sig, at dette var ikke Tilfældet, hvorfor han kunde gaae ind paa Udvalgets Forslag; jeg erindrer med Bestemthed at have hørt en saadan Yttring af den ærede Minister, og den ene af de Grunde, hvorfor Loven er kommen frem, falder altsaa til Jorden. Den anden er Fæstningens Nedlæggelse, men det viser sig, at der heller ikke er Trang dertil, thi den stydes ud i en ubestemt Fremtid; dersom Statens Tørv krævede, at Fæstningen nedlagdes, maatte det jo skee uden Hensyn til

de private Forhold, som man nu lader være det Afgjørende. — Det er altsaa min Mening, at denne Lov fortjener at forkastes, baade paa Grund af dens indre Bestaffenhed, og tillige fordi Den, som har foreslaaet den, selv erklærer, at den for Tiden er unødvendig. Der var endnu en Grund, hvorfor Lovforslaget kom frem, nemlig for at skaffe Penge i Statskassen; men det forekommer mig ogsaa høist tvivlsomt, om der i nogen nær Fremtid vil kunne ventes nogen synderlig Indtægt deraf for Statskassen; det forekommer mig, at der er en mere sikker Udsigt til at faae Udgifter for Staten, idet man antyder, at der skal lægges en Plan til Bebyggelsen af den omhandlede Egn udenfor Byen. Grundlaget for hele denne Bebyggelse vil koste Penge, og disse skulle udredes af Statskassen, men det er en Selvfølge, at, naar man lader det Hele henligge i to Aar, eller rettere, indtil man har faaet en endelig Afgjørelse med Kjøbenhavns Commune, kan det Punkt, jeg her nævnte, ikke nu paa den Maade komme i Betragtning, medens det dog ogsaa i den Henseende forekommer mig at være raadeligere, at man opsætter Lovens Udgivelse. Der er jo Inlet til Hinder for, at en foreløbig Underhandling med Kjøbenhavns Commune kan finde Sted, selv uden nogensomhelst Bemyndigelse fra Rigsdagens Side, thi til en Forhandling om et for Staten vigtigt Anliggende behøver Administrationen ikke at skaffe sig Bemyndigelse af den lovgivende Magt; det maa være dens Pligt at forsøge en saadan paa egen Haand. Naturligviis kan ingen bindende Forpligtelse indgaaes; men man har f. Ex. nylig seet, hvorledes Regjeringen uden nogen Bemyndigelse har underhandlet med Frederiksberg Commune om Overdragelsen af en Vej, og man er derved endog gaaet saa vidt, at man har truffet foreløbig Afstale. Jeg mener altsaa, at det Princip allerede der er gjort gjældende, at Regjeringen paa egen Haand kan gjøre forberedende Skridt til Overdragelse af Statselendomme til Andre, naar det forekommer den at være i Statens Interesse; det maa altsaa ogsaa kunne skee her, og der er saaledes heller ikke i den Henseende skeet nogen Skade ved at forkaste denne Lov. — Jeg skal iøvrigt, inden jeg slutter, gjøre opmærksom